

2. Страхова В. Реформа фінансового сектору, моніторинг процесу [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://reforms.in.ua/reforms/reformafinansovogosektoru>
3. Комплексна програма розвитку фінансового сектору України до 2020 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/v0391500-15>

УДК 651

СКАСУВАННЯ СПЕЦРЕЖИМУ ПДВ: НАСЛІДКИ ДЛЯ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

Совщак С. С., студентка групи Ф 4/2

Науковий керівник – канд. екон. наук, асистент Шишпанова Н. О.

Миколаївський національний аграрний університет

Аграрний сектор є важливою ланкою, яка визначає соціально-економічний стан суспільства та продовольчу безпеку держави. Оподаткування аграрного сектору – одна з проблем, які найбільше турбують аграріїв. Спецрежим ПДВ сприяв становленню аграрного сектору в Україні. Цей режим дозволяв аграріям залишати у своєму розпорядженні суму ПДВ, нараховану на вартість поставлених товарів і послуг, а не сплачувати її до бюджету. Проте на вимогу Міжнародного валютного фонду відбувається скасування спеціального режиму.

Питання щодо оподаткування аграрних підприємств досліджувалися у працях О. Василика, М. Дем'яненка, Д. Дема, А. Соколовської, Л. Тулуша, В. Федосова, А. Кириченка, С. Осадчого., А.С. Полторак. Однак сучасний стан оподаткування для АПК в умовах скасування спецрежиму актуалізує питання подальшого розгляду.

Найголовніше питання, яке турбує аграріїв – стан спецрежиму ПДВ. До 2015 року включно на спецрахунок аграріїв поверталось 100% податку. Із 2016 року система, попри протести аграріїв, змінилася.

Відповідно до Закону України від 24 грудня 2015 року № 909-VIII “Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2016 році” [2] з 1 січня 2016 року до 1 січня 2017 року обсяг зарахування коштів на спеціальні рахунки сільськогосподарських підприємств став диференційованим залежно від виду діяльності:

- за операціями при постачанні зернових і технічних культур – 15%;
- за операціями при постачанні продукції тваринництва – 80%;
- за постачання інших сільськогосподарських товарів і послуг – 50%.

Відповідні суми коштів вносяться на спеціальні рахунки та залишаються в розпорядженні сільськогосподарського підприємства для використання у виробництві сільськогосподарських товарів та послуг.

Проте вважаємо, що це негативно вплине на розвиток малого і середнього агробізнесу, неминуче призведе до негативних соціально-економічних наслідків як для виробників, так і для розвитку сільських територій в цілому.

З 2017 р. планується відмінити спецрежим податку на додану вартість (ПДВ) для аграріїв. Про це зазначається в законопроекті № 5132 “Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2017 році”, який вступає в силу з 1 січня 2017 року. Згідно з документом, з 1 січня всі аграрії переходять на загальну систему оподаткування [4].

Законом також затверджено порядок розподілу бюджетної дотації для сільгоспвиробників, який вводиться замість спеціального режиму з ПДВ. У 2017-2021 роках щорічний обсяг допомоги повинен бути не менше 1% від випуску продукції в сільському господарстві. При цьому встановлюється, що з 1 січня 2018 року розподіл бюджетної дотації здійснюється в сумі не більше ніж 150 млн гривень на одного сільськогосподарського товаровиробника в рік.

Проте, ми дотримуємося думки президента Всеукраїнської громадської організації, колишнього посла Грузії Грігола Катамадзе, який стверджував: “Спеціальний режим для аграріїв треба зберегти, адже це єдиний державний механізм, який був покликаний допомагати підприємствам” [5].

На нашу думку, якщо спецрежим скасують, то це призведе до закриття низки підприємств, розвиватиметься безробіття, оскільки скоротяться робочі місця та обсяги виробництва, дорожчання продуктів харчування. При відміні спеціального режиму, товаровиробники залишаться фактично без допомоги держави, в той час, коли в Європі чи Південній Америці, наприклад, суми дотацій становлять до 350 є/га.

Якщо перевести всіх на загальну систему оподаткування, вважаємо, що це не збільшить надходження до бюджету, не збільшить кількість платників суттєво у середньостроковій перспективі, але буде стимулювати людей працювати чесно.

На нашу думку збереження спецрежиму ПДВ, це безумовна підтримка аграріїв, яка у будь-якому випадку до них дійде. Що стосується державних цільових програм як за певними культурами чи за певними видами діяльності, то така підтримка є менш суттєвою, бо фінансові ресурси держави є обмеженими і багато товаровиробників можуть її недоотримати. Саме в цьому аспекті спецрежим ПДВ є найважливішою і найзручнішою фінансовою допомогою.

ЛІТЕРАТУРА

1. Журнал гаряча політика [Електронний ресурс] – Режим доступу : <https://agropolit.com>
2. Агропромисловий портал [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://ukrapk.com/news/ua?page=80>
3. Міністерство аграрної політики та продовольства України [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://minagro.gov.ua>

4. Газета Верховної Ради України “Газета України” [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://www.golos.com.ua>

5. Українська Аграрна Конфедерація. Що рік прийдешній готує для аграріїв. [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://agroconf.org/content/shcho-rik-priydeshniy-gotuie-dlya-agrariyiv>

УДК 001.2:004

СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАУКОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ

Давидова О. В., студентка групи Б 4/1

Науковий керівник – асистент Боднар О. А.

Миколаївський національний аграрний університет

Розвиток наукової діяльності багато в чому залежить від впровадження новітніх технологій наукових досліджень. Науковці більш ефективно користуються різноманітними прийомами, способами, методами, підходами наукових досліджень. Особливу увагу в інноваціях необхідно приділяти інформаційним технологіям, таким як Інтернет, системи аналізу статистичних даних, засоби зберігання даних тощо.

Основною метою науково-дослідної роботи є отримання достовірної інформації про навколишнє середовище та його складові з поясненням явищ за допомогою загальних методів [1].

Сучасні інформаційні технології наукових досліджень поділяються за певними категоріями (рис. 1).

Серед найбільш використовуваних математичних програм є MathCard, яка ґрунтується на принципі відображення даних на екрані та точної копії при друкуванні на папері [2].

Програма Delphi дозволяє розробити технологічні процеси на основі моделей. Перевагами даної програми є:

- можливість налаштування власного меню користувача;
- одержання зображень в ході роботи;
- імпорт зображень із графічних редакторів;
- контроль за зміною вихідних параметрів.

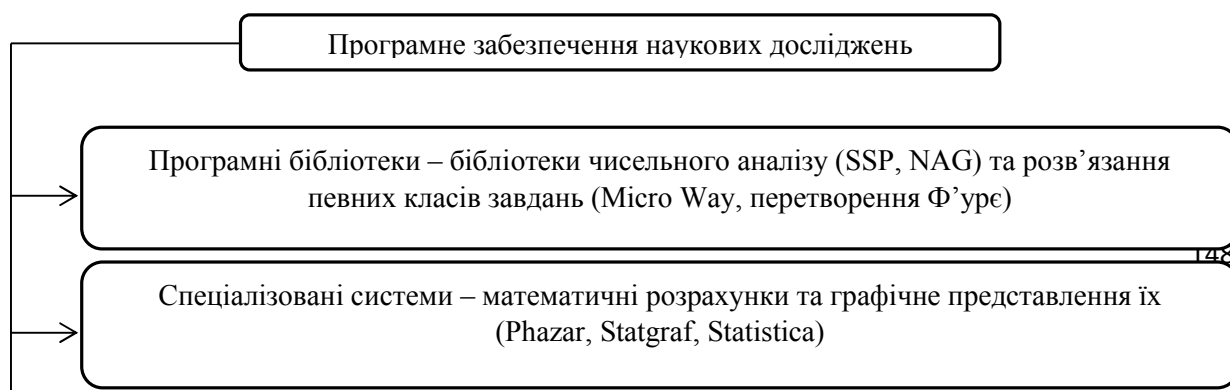


Рисунок 1 – Категорії сучасних технологій наукових досліджень

В наш час найбільш відомими технологіями стають Web-сайти, на яких розміщуються власні дослідження для розгляду широкою аудиторією. Для розробки веб-вузлів використовують програму Microsoft Frontpage, що дозволяє створювати сторінки без введення кодів мови HTML [2].

Слід приділити увагу веб-ресурсу з погляду науково-організаційних та освітянських функцій щодо підсумовування результатів теоретичних чи експериментальних досліджень, стимулювання подальших наукових доробок у зазначеній проблематиці, закріплення результатів наукового пізнання та стимулювання творчої фахової діяльності молодих науковців. Це сприятиме створенню умов для обміну досвідом та ідеями між молодими науковцями, які представляють різні наукові школи, залучення студентства до наукової діяльності, ознайомлення з результатами останніх досліджень та найновішими тенденціями у прикладній галузі.

Серед технологій наукових досліджень виділяють також презентації, які представляють наукову інформацію в ході публічних виступів. Серед нововведених технологій наукових презентацій виділяють аудіо та скрінкасти, тобто дані технології полягають у розповсюдженні аудіо та відео контенту в Інтернеті. Науковці висловлюють своє бачення проблеми викладаючи підкасти в мережі Інтернет [3].

При створенні скрінкасту визначають тематику відео для демонстрації конкретних дій. Тривалість ролика повинна бути не більше 3 хвилин, оскільки чим довше відео, тим більше перевантаження та розосередження уваги.

Отже, вивчення використання сучасних технологій наукових досліджень і застосування їх в освітньому процесі є необхідним з метою створення умов ефективної дослідної роботи.

ЛІТЕРАТУРА

1. Державна програма “Інформаційні та комунікаційні технології в освіті і науці” [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://univd.edu.ua/index.php?id=326&lan=ukr>.
2. Грітченко А. Г. Сучасні інформаційні технології у наукових дослідженнях / А. Г. Грітченко // Інформаційні технології і засоби навчання: ел. наук. фах. видання. – 2012. – № 2 (28). – С. 21.
3. Чураков А. Я. Інформаційні технології в науці та освіті. Навчальний посібник для магістрів спеціальності інформатика / А. Я. Чураков. – Мелітополь: МДПУ, 2010. – 63 с.

УДК 631.162:334.021

КРИТЕРІЙ І МЕТОДИ ОЦІНКИ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ У СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Коєв О. П., студент групи Б 4/3

Науковий керівник – асистент Боднар О. А.

Миколаївський національний аграрний університет

Ефективний розвиток аграрної сфери в Україні потребує змін у використанні її ресурсної бази, впровадженні ресурсозберігаючих інноваційних високопродуктивних технологій для забезпечення виробництва високоякісної та конкурентоспроможної на внутрішньому і зовнішньому ринках сільськогосподарської продукції.

Проблематиці розвитку інноваційної діяльності сільськогосподарських підприємств присвячено праці багатьох вчених, а саме: І.О. Дорошенко [3], К.В. Ілляшенко [2], Н.В. Коваль [1]. Проте, незважаючи на велике різноманіття існуючих наукових проблем та глибину їх дослідження, у сучасній економічній науці недостатньо уваги приділяється вивченню саме інвестиційно-інноваційним процесам діяльності сільськогосподарських підприємств.

Стратегія управління інвестиційно-інноваційною діяльністю підприємства – це розробка стратегії, за якою визначаються найдоцільніші способи та шляхи вкладення інвестиційних ресурсів у процес, який спрямований на впровадження науково-технічних розробок з метою освоєння випуску конкурентоспроможної інноваційної продукції та покращення її якості, постійне удосконалення технології виготовлення та зайняття оптимальної ніші сільськогосподарським підприємством як на внутрішньому так і зовнішньому ринках [1].